

دیفتری چیست؟

دیفتری یک عفونت مسری است که توسط باکتری به نام *Corynebacterium diphtheriae* ایجاد می شود. این باکتری سمی را آزاد می کند که باعث ایجاد بافت خاکستری در گلو می شود که منجر به مشکلات بلع و تنفس می شود.

در آب و هوای گرم تر، فرد مبتلا به دیفتری نیز ممکن است زخم های پوستی ایجاد کند که بهبود نمی یابد و ممکن است با بافت خاکستری پوشیده شود. این نوع دیفتری (به نام دیفتری پوستی) زمانی که مردم در شرایط شلوغ و ناسالم زندگی می کنند نیز اتفاق می افتد.

انواع مختلف دیفتری چیست؟

دو نوع اصلی دیفتری شامل تنفسی کلاسیک و جلدی وجود دارد:

دیفتری تنفسی کلاسیک: شایع ترین نوع دیفتری، دیفتری تنفسی کلاسیک ممکن است بینی، گلو، لوزه ها یا حنجره را درگیر کند. بسته به جایی که غشاهای آسیب دیده در بدن شما قرار دارند، علائم می تواند متفاوت باشد. برخی از افراد این وضعیت را دیفتری حلقی (دیفتری گلو) می نامند.

دیفتری جلدی: نادرترین نوع دیفتری، دیفتری پوستی با بثورات پوستی، زخم یا تاول مشخص می شود که می تواند در هر نقطه از بدن ظاهر شود. دیفتری جلدی در آب و هوای گرمسیری یا مکان های شلوغ که مردم در شرایط ناسالم زندگی می کنند، شایع تر است.

چگونه به دیفتری مبتلا می شوید؟

شما می توانید دیفتری را از طریق قطرات موجود در هوا که حاوی باکتری هستند (از طریق عطسه، سرفه و تف کردن) یا با لمس چیزی که باکتری روی آن وجود دارد، بگیرید. همچنین ممکن است یک فرد آلوده بیماری را از طریق زخم باز که توسط شخص دیگری لمس می شود، یا دست زدن به لباس هایی که شخص دیگری لمس می کند، منتقل کند. ممکن است بیش از یک بار به دیفتری مبتلا شوید.

چه کسانی در معرض خطر ابتلا به دیفتری هستند؟

هرکسی که توسط واکسن محافظت نشده باشد و در تماس نزدیک با فرد آلوده باشد، ممکن است به دیفتری مبتلا شود.

علائم دیفتری چیست؟

علائم رایج دیفتری عبارتند از:

- درد گلو.
- ضعف یا خستگی.
- تب.
- تورم غدد گردن
- مشکلات تنفسی به دلیل انسداد بافت های بینی و گلو.
- مشکل در بلع (دیسفاژی).
- مشکلات عصبی، کلیوی یا قلبی (اگر باکتری وارد جریان خون شود).

یک فرد آلوده معمولاً حدود دو تا پنج روز پس از قرار گرفتن در معرض علائم دیفتری را نشان می دهد. مدت زمان بروز علائم می تواند از یک تا ۱۰ روز پس از مواجهه باشد.

چه عاملی باعث بروز دیفتری می شود؟

دیفتری در اثر چسبیدن باکتری به پوشش سیستم تنفسی ایجاد می شود. این باکتری ها سمی تولید می کنند که به سلول های بافت تنفسی آسیب می رساند. در عرض دو یا سه روز، بافت باقی مانده یک پوشش حجیم و خاکستری را تشکیل می دهد. این پوشش پتانسیل این را دارد که بافت های حنجره، گلو، بینی و لوزه ها را بپوشاند. برای فرد مبتلا، تنفس و بلع سخت می شود.

عوامل خطر ابتلا به دیفتری چیست؟

افرادی که در معرض خطر ابتلا به دیفتری هستند عبارتند از:

- کودکان و بزرگسالانی که واکسن های به روز ندارند
- افرادی که در شرایط شلوغ یا غیربهداشتی زندگی می کنند
- هر کسی که به منطقه ای سفر می کند که عفونت دیفتری در آن شایع تر است

در مناطقی که واکسیناسیون دیفتری استاندارد است، این بیماری عمدتاً تهدیدی برای افرادی است که واکسینه نشده یا به اندازه کافی واکسینه نشده اند که به خارج از کشور سفر می کنند یا با افرادی از کشورهای کمتر توسعه یافته تماس دارند.

عوارض دیفتری چیست؟

در صورت عدم درمان، دیفتری می تواند منجر به موارد زیر شود:

مشکلات تنفسی. باکتری های عامل دیفتری ممکن است سم تولید کنند. این سم به بافت در ناحیه مستقیم عفونت - معمولاً بینی و گلو - آسیب می رساند. در آن محل، عفونت یک غشای سخت و خاکستری متشکل از سلول های مرده، باکتری ها و مواد دیگر تولید می کند. این غشاء می تواند تنفس را مسدود کند.

آسیب قلبی. سم دیفتری ممکن است از طریق جریان خون پخش شود و به سایر بافت های بدن آسیب برساند. به عنوان مثال، می تواند به عضله قلب آسیب برساند و باعث ایجاد عوارضی مانند التهاب عضله قلب (میوکاردیت) شود. آسیب قلبی ناشی از میوکاردیت ممکن است خفیف یا شدید باشد. در بدترین حالت، میوکاردیت می تواند منجر به نارسایی قلبی و مرگ ناگهانی شود.

آسیب عصبی این سم همچنین می تواند باعث آسیب عصبی شود. اهداف معمولی اعصاب گلو هستند، جایی که هدایت عصبی ضعیف ممکن است باعث مشکل در بلع شود. اعصاب بازوها و پاها نیز ممکن است ملتهب شوند و باعث ضعف عضلانی شوند.

اگر سم دیفتری به اعصابی که به کنترل ماهیچه های مورد استفاده در تنفس کمک می کند آسیب برساند، این عضلات ممکن است فلج شوند. در آن مرحله، ممکن است برای تنفس به کمک مکانیکی نیاز داشته باشید.

با درمان، اکثر افراد مبتلا به دیفتری از این عوارض جان سالم به در می برند، اما بهبودی اغلب آهسته است. دیفتری در حدود ۵ تا ۱۰ درصد مواقع کشنده است. میزان مرگ و میر در کودکان زیر ۵ سال یا بزرگسالان بالای ۴۰ سال بیشتر است.

دیفتری چگونه تشخیص داده می شود؟

پزشکان این بیماری را بر اساس علائم و آزمایشات تشخیص می دهند. آنها از یک سواب برای نمونه برداری از پشت گلو یا از یک زخم استفاده می کنند. سپس این سواب برای تشخیص به آزمایشگاه می رود.

دیفتری چگونه درمان می شود؟

درمان دیفتری بلافاصله شروع می شود - گاهی اوقات حتی قبل از تایید نتایج آزمایشگاهی. پزشکان آنتی توکسین دیفتری را برای جلوگیری از آسیب به اندام های شما تجویز می کنند. آنها همچنین آنتی بیوتیک ها، معمولاً پنی سیلین یا اریترومیسین را برای مبارزه با عفونت تجویز می کنند.

افراد مبتلا به دیفتری در انزوا نگه داشته می شوند تا از آلوده شدن دیگران جلوگیری شود. فرد آلوده حدود ۴۸ ساعت پس از مصرف آنتی بیوتیک دیگر مسری نیست. پس از پایان درمان، آزمایش ها مجدداً انجام می شود تا اطمینان حاصل شود که باکتری ها از بین رفته اند. هنگامی که باکتری ها از بین رفتند، واکسنی برای جلوگیری از عفونت های بعدی دریافت خواهید کرد.

پیشگیری از بیماری دیفتری چگونه انجام می شود؟

قبل از اینکه آنتی بیوتیک ها در دسترس باشند، دیفتری یک بیماری شایع در کودکان خردسال بود. امروزه این بیماری نه تنها قابل درمان است، بلکه با واکسن نیز قابل پیشگیری است.

واکسن دیفتری معمولاً با واکسن های کزاز و سیاه سرفه ترکیب می شود. واکسن سه گانه به عنوان واکسن دیفتری، کزاز و سیاه سرفه شناخته می شود. آخرین نسخه این واکسن با نام واکسن DPT برای کودکان و واکسن DT برای نوجوانان و بزرگسالان شناخته می شود.

واکسن دیفتری، کزاز و سیاه سرفه یکی از واکسن های دوران کودکی است که پزشکان در دوران کودکی توصیه می کنند. واکسیناسیون شامل پنج دوره است که معمولاً در بازو یا ران انجام می شود و به کودکان در این سنین داده می شود:

- ۲ ماه
- ۴ ماه
- ۶ ماه
- ۱۵ تا ۱۸ ماهگی
- ۴ تا ۶ سال

واکسن دیفتری در پیشگیری از دیفتری موثر است. اما ممکن است برخی از عوارض جانبی وجود داشته باشد. برخی از کودکان ممکن است پس از تزریق واکسن دیفتری، کزاز و سیاه سرفه (DTaP) تب خفیف، گیجی، خواب

آلودگی یا حساسیت را در محل تزریق تجربه کنند. از پزشک خود بپرسید که چه کاری می توانید برای فرزندتان انجام دهید تا این اثرات را به حداقل برسانید یا از بین ببرید.

عوارض بسیار نادر است. در موارد نادر، واکسن DTaP باعث عوارض جدی اما قابل درمان در کودک می شود، مانند واکنش آلرژیک (کهیر یا بثورات در عرض چند دقیقه پس از تزریق ایجاد می شود).

برخی از کودکان - مانند کسانی که مبتلا به صرع یا سایر بیماری های سیستم عصبی هستند - ممکن است نتوانند واکسن DTaP را دریافت کنند.

منابع:

[/https://www.mayoclinic.org](https://www.mayoclinic.org)

[/https://www.cdc.gov](https://www.cdc.gov)

آزمایشگاه پاتوبیولوژی